

COM TREBALLAR LA FRATERNITAT PER UNA *CONVERSIÓ* *PASTORAL-COMUNITÀRIA*?

Per tal de poder treballar l'eix de la fraternitat per a la nostra *conversió personal i pastoral-comunitària*, fem una proposta per treballar en comunitat. Es poden treballar tant a nivell personal, com a nivell comunitari: equips dels consells pastorals parroquials, equips de moviments, confraries, delegacions, secretariats, comunitats de vida consagrada, equips de laics, etc...

ALGUNS TEXTOS DE REFERÈNCIA PER L'APROFUNDIMENT

1. Òbviament el text de ***Sortim! Orientacions i propostes per a una conversió pastoral a l'Arxidiòcesi de Barcelona***; tot el n. 4 que fa referència a la FRATERNITAT.

2. **XV ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL SÍNODE DE BISBES, *Els joves, la fe i el discerniment vocacional. Document final, Octubre, 2018***

n. 122: És en la relació, amb Crist, amb els altres, en la comunitat, que la fe es transmet. També en vista de la missió, l'Església està cridada a assumir un rostre relacional que posa al centre l'escolta, l'acollida, el diàleg, el discerniment comú en un procés que transforma al vida de qui hi participa. "Una Església sinodal és una Església d'escolta, conscient que escoltar és més que sentir. És una escolta recíproca en la qual cadascú té alguna cosa per aprendre. Poble de Déu, Col·legi Episcopal, Bisbe de Roma: un escolta els altres; i tots escolten l'Esperit Sant, "l'Esperit de la Veritat" (Jo 14,17), per saber el que "diu a les Esglésies" (Ap 2,7)" (FRANCESC, *Discurs per a la commemoració del 50è aniversari de la institució del Sínode dels Bisbes*, 17 octubre 2015). D'aquesta manera l'Església es presenta "tenda de l'encontre" on es conservada l'arca de l'Aliança (Cf. Ex 25): una Església dinàmica i en moviment, que acompanya caminant, enfortida per tants de carismes i ministeris. Així Déu es fa present en aquest món.

n. 131: Una església sinodal i missionera es manifesta a través de comunitats locals habitades per molts de rostres. Des del principi, l'Església no ha tingut una forma rígida i homologant, sinó que s'ha desenvolupat com un poliedre de persones amb diferents sensibilitats, orígens i cultures. Precisament d'aquesta manera ha demostrat portar en les gerres de fang de la fragilitat humana l'incomparable tresor de la

vida trinitària. L'harmonia que és do de l'Esperit no elimina les diferències, sinó que les concorda generant una riquesa simfònica. Aquest encontre en l'única fe entre persones diferents constitueix la condició fonamental per la renovació pastoral de les nostres comunitats. Això incideix en l'anunci, en la celebració i en el servei, o sigui sobre els àmbits fonamentals de la pastoral ordinària. La saviesa popular dir que "per educar un nen se necessita un poble": aquest principi avui val per tots els àmbits de la pastoral.

3. **1 Cor 11,17 – 12,31**

El sopar del Senyor

17 Després de les instruccions que us acabo de donar, el que ara us diré no serà per a felicitar-vos: quan us reuniu, no és en bé vostre, sinó en mal. **18** Primer de tot, sento a dir que, quan us reuniu en comunitat, hi ha divisions entre vosaltres, i en part ho crec: **19** certament cal que hi hagi grups oposats, perquè es vegi qui resisteix la prova. **20** El resultat és que, quan us reuniu tots alhora, ja no celebriu el sopar del Senyor, **21** perquè, en el moment de l'àpat, cadascú menja el sopar que ha portat, i mentre els uns passen gana els altres beuen massa. **22** ¿Que no teniu les vostres cases, si voleu menjar i beure? ¿O bé menyspreu l'Església de Déu i voleu avergonyir els qui no tenen res? Què us haig de dir? Que us en felicito? En això no us puc pas felicitar!

23 La tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor. Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa, **24** digué l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial.» **25** I havent sopat féu igualment amb la copa, tot dient: «Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu això, que és el meu memorial.» **26** Perquè cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquesta copa anuncieu la mort del Senyor fins que ell vingui.

27 Així, doncs, qui mengi el pa o begui la copa del Senyor indignament serà culpable de profanar el cos i la sang del Senyor. **28** Que cadascú s'examini a si mateix, abans de menjar el pa i beure la copa, **29** perquè qui menja i beu sense tenir present que es tracta del cos del Senyor, menja i beu la pròpia condemna. **30** Per això hi ha tants malalts i gent delicada entre vosaltres, i alguns han mort. **31** Si ens examinéssim nosaltres mateixos, el Senyor no ens judicaria. **32** Ara, però, ell ens judica per corregir-nos i perquè no siguem condemnats amb el món. **33** Per tant, germans meus, quan us reuniu per menjar, sigueu sol·lícits els uns pels altres. **34** Si algú té gana, que mengi a casa seva, no fos cas que les vostres reunions es convertissin en motiu de condemna. Totes les altres coses, les determinaré quan vingui.

Els dons de l'Esperit

12

1 Pel que fa als dons de l'Esperit, germans, no vull que estigieu en la ignorància. **2** Sabeu que, quan encara éreu pagans, us deixàveu arrossegat cap als ídols muts una vegada i una altra. **3** Per això us faig saber que ningú que parli mogut per l'Esperit de Déu no diu: «Maleït sigui Jesús», i que tampoc ningú no pot dir: «Jesús és el Senyor» si no el mou l'Esperit Sant.

4 Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. **5** Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. **6** Els miracles són diversos, però Déu és un de sol, i és ell qui ho obra tot en tots. **7** Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots. **8** Un, per mitjà de l'Esperit, rep el do d'expressar-se amb saviesa; un altre rep el do del coneixement per obra del mateix Esperit; **9** un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de guarir, en virtut de l'únic Esperit; **10** un altre, el do de fer miracles; un altre, el do de profecia; un altre, el de discernir els esperits; un altre, el do de parlar en llengües; un altre, el do d'interpretar-les. **11** Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol.

Un sol cos amb molts membres

12 El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. **13** Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

14 Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. **15** Si el peu deia: «Com que no sóc mà, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos. **16** I si l'orella deia: «Com que no sóc ull, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos. **17** Si tot el cos fos ull, com podria sentir-hi? Si tot el cos fos oïda, com podria oïr? **18** Però Déu ha distribuït en el cos cada un dels membres de la manera que li ha semblat. **19** Si tot el cos es reduís a un sol membre, on seria el cos? **20** Així, doncs, els membres són molts, però el cos és un de sol. **21** L'ull no pot dir a la mà: «No em fas cap falta», ni tampoc el cap als peus: «No em feu cap falta.» **22** Ben al contrari, els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris; **23** els que ens semblen menyspreables, els cobrim amb més honor; i els que tenim per menys decents, els tractem amb una decència **24** que no necessiten els membres més decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que ha donat més honor als membres que més en necessiten, **25** perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. **26** Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

27 Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre. **28** En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder d'obrar miracles; després, els qui tenen el do de guarir, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar en llengües. **29** ¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres? ¿Tots fan miracles? **30** ¿Tenen tots el do de guarir? ¿Tots parlen en llengües? ¿O tots les saben interpretar?

31 Anheleu, però, els dons més grans!

PER TREBALLAR EN EQUIP: CONSELL DE PASTORAL, EQUIP D'AGENTS DE PASTORAL (CATEQUISTES, ACCIÓ SOCIAL, EDUCADORS...), MOVIMENTS, JUNTES, ETC...

Us proposem treballar la següent pregunta: **el nostre grup-equip,**

- a) en què es nota que es un equip de treball?**
- b) en què es nota que és una comunitat?**
- c) en què es nota que és un punt d'oferta de serveis?**

Ens pot servir el que diu Sant Agustí que és una comunitat cristiana: “és un grup de persones que pregunten junts, però que també parlen junts; que riuen en comú i intercanvien favors; fan bromes junts i junts estan seriosos; a voltes estan en desacord, però sense animositat, com s'està a voltes amb un mateix, fent ús d'aquest rar desacord per reforçar sempre l'acord habitual. Aprenen quelcom uns dels altres o ho ensenyen uns als altres. Troben a faltar els absents. Acullen amb alegria els qui arriben. Fan manifestacions d'aquest u altre tipus: espurnes del cor dels qui s'estimen, expressades en el rostre, en la llengua, en els ulls, en mil gestos de tendresa. I cuinen junts els aliments de la llar, on les ànimes s'uneixen en conjunt i on varis, a la fi, no són més que un” (Sant Agustí, *Les confessions*, 4, 8,13)

Us pot servir la següent graella:

EL NOSTRE GRUP

En què es nota que es un equip de treball?	En què es nota que és una comunitat?	En què es nota que és un punt d'oferta de serveis?
Exemple: ens marquem uns objectius, programem unes activitats i les revisem...	Ex: ens coneixem, ens ajudem, compartim com estem, preguem junts...	Ex: oferim uns encontres per preparar-se per rebre el sagrament del matrimoni

“Aquest encontre en l’única fe entre persones diferents constitueix la condició fonamental per la renovació pastoral de les nostres comunitats.” Són paraules del Document final del Sínode de Bisbes dedicat als joves, que podem llegir més amunt. És evident que el més atractiu per a l’anunci de l’Evangeli és una comunitat que es sent estimada pel Senyor i alhora s’estima entre ella... Ara, preguntem-nos:

**COM PODEM CRÉIXER COM A GRUP, PER ESDEVENIR UNA
“COMUNITAT” DE DEIXEBLES ESTIMATS PEL MESTRE I
MISSIONERS...?**